

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/85/EY,

annettu 1 päivänä joulukuuta 2005,

pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ollen turvapaikkamenettelyjä koskeva ensimmäinen toimenpide.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 1 alakohdan d alakohdan,

(5) Tämän direktiivin päätarkoituksena on ottaa käyttöön vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan yhteisössä pakolaisaseman myöntämistä ja poistamista koskevista menettelyissä.

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

(6) Pakolaisaseman myöntämistä ja poistamista koskevista menettelyissä sovellettavien sääntöjen keskinäisen lähentämisen pitäisi osaltaan rajoittaa turvapaikanhakijoiden edelleen liikkumista jäsenvaltioiden välillä, jos tällainen liikkuminen johtuu lainsäädännöllisistä eroavuuksista.

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteinen turvapaikkapolitiikka ja siihen sisältyvä yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä ovat olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta toteuttaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin yhteisöstä olosuhteiden pakosta ja oikeutetusti suojaa hakville henkilöille.

(7) Vähimmäisvaatimusten luonteeseen kuuluu, että jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä jäsenvaltiosta kansainvälistä suojelua pyytävälle kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudetomille henkilöille, silloin kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että asianomainen on Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolainen.

(2) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pitämässään erityiskokouksessa asettaa tavoitteeksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla (jäljempänä 'Geneven yleissopimus'), täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, vahvistaen näin palauttamiskiellon periaatteen noudattamisen ja varmistaen, ettei ketään palauteta takaisin maahan, jossa häntä vainotaan.

(8) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita.

(3) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulisi lyhyellä aikavälillä sisältää oikeudenmukaista ja tehokasta turvapaikkamenettelyä jäsenvaltioissa koskevat yhteiset vaatimukset ja pidemmällä aikavälillä yhteisön säännöt, joista muodostuu yhteinen turvapaikkamenettely Euroopan yhteisössä.

(9) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisten kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset sitoumukset, joiden osapuolia ne ovat ja jotka kieltävät syrjinnän.

(4) Tässä direktiivissä säädetyt vähimmäisvaatimukset, joita jäsenvaltioissa on noudatettava pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä, ovat näin

(10) On tärkeää, että turvapaikkahakemukset ratkaistaan tosi-seikkojen perusteella ja että ensimmäisen päätöksen tekevät viranomaiset, joiden henkilöstöllä on asianmukaiset tiedot tai tarpeellinen koulutus turvapaikka- ja pakolaisasioiden alalla.

(11) On sekä jäsenvaltioiden että turvapaikanhakijoiden edun mukaista, että turvapaikkahakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti. Turvapaikkahakemusten käsittelyn organisoinnin olisi oltava jäsenvaltioiden vastuulla, jotta ne voivat kansallisten tarpeiden mukaisesti asettaa etusijalle tai nopeuttaa minkä tahansa hakemuksen käsittelyä ottaen tämän direktiivin vaatimukset huomioon.

⁽¹⁾ EYVL C 62, 27.2.2001, s. 231 ja EYVL C 291, 26.11.2002, s. 143.⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 94.⁽³⁾ EYVL C 193, 10.7.2001, s. 77. Muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta annettu lausunto.

- (12) Yleisen järjestyksen käsitteeseen voi sisältyä tuomitsemisen vakavasta rikoksesta.
- (13) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi, jokaisella turvapaikanhakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy tiettyin poikkeuksin turvapaikkamenettelyyn sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä ja olla yhteydessä asianmukaisella tavalla toimivaltaisiin viranomaisiin, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa eri vaiheissa. Turvapaikkahakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä, oikeus käyttää tulkkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä, mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan tai muihin pakolaisvaltuutetun puolesta toimiviin järjestöihin, oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi, saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista, mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta ja oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hakijan voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän.
- (14) Ilman huoltajaa olevia alaikäisiä varten olisi myös säädettävä erityisistä menettelyä koskevista takeista heidän haavoittuvaisen asemansa takia. Jäsenvaltioiden olisi tällöin ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu.
- (15) Jos turvapaikanhakija tekee myöhemmän hakemuksen esittämättä uusia todisteita tai perusteluja, olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltioita suorittamaan kokonaan uusi tutkinta. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällöin valita menettelyistä, joissa on poikkeuksia hakijalle tavallisesti annetuista takeista.
- (16) Monet turvapaikkahakemukset tehdään jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueella ennen kuin hakijan maahan-tulosta on tehty päätös. Jäsenvaltioiden olisi voitava noudattaa edelleen olemassa olevia menettelyjä, jotka soveltuvat rajalla turvapaikkaa hakevien erityistilanteeseen. Olisi määriteltävä yhteiset säännöt poikkeuksista, joita näissä olosuhteissa voidaan tehdä hakijoille tavallisesti annetuista takeista. Rajamenettelyjä olisi pääasiallisesti sovellettava hakijoihin, jotka eivät täytä jäsenvaltioiden alueelle saapumista koskevia edellytyksiä.
- (17) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa turvapaikkahakemuksen perusteiden riittävyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvalliseksi ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle turvapaikanhakijalle, ellei tämä esitä painavia todisteita tätä vastaan.
- (18) Ottaen huomioon kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden pakolaisiksi määrittelyssä saavutetun yhdenmukaistamisen tason olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joita noudatetaan kolmansien maiden määrittämisessä turvallisiksi alkuperämaiksi.
- (19) Kun neuvosto on vakuuttunut siitä, että tietty alkuperämaa täyttää nämä perusteet, ja on sen mukaisesti sisällyttänyt kyseisen maan tämän direktiivin nojalla hyväksyttävään turvallisten alkuperämaiden yhteiseen vähimmäisluetteloon, jäsenvaltiot olisi velvoitettava tarkastelemaan tämän maan kansalaisten tai siellä aikaisemmin asuneiden kansalaisuudettomien henkilöiden tekemiä hakemuksia kyseisen maan turvallisuusolehtaman pohjalta, joka on kumottavissa. Koska turvallisten alkuperämaiden määrittämisellä on poliittista merkitystä ottaen erityisesti huomioon alkuperämaan ihmisoikeustilanteen arvioinnin vaikutukset ja sen seuraukset Euroopan unionin politiikoille ulkosuhteiden alalla, neuvoston olisi Euroopan parlamenttia kuultuaan tehtävä mahdolliset päätökset vähimmäisluettelon vahvistamisesta tai muuttamisesta.
- (20) Ottaen huomioon Bulgarian ja Romanian aseman Euroopan unionin jäsenhedokasvaltioina ja niiden edistymisen jäsenyyttä kohti, niitä tulisi pitää turvallisina alkuperämaina tätä direktiiviä sovellettaessa siihen asti, kunnes ne liittyvät Euroopan unioniin.
- (21) Kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin soveltamiseksi ei voi antaa ehdottomia turvatakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena olevassa arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangaistaanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoittavia toimijoita käytännössä, kun ne on todettu syyllisiksi kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittästä turvalliseksi maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta jos hän on esittänyt painavia syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvalliseksi hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi tutkittava kaikki turvapaikkahakemukset sisällöllisesti eli arvioitava, voidaanko asianomaista hakijaa pitää pakolaisena kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY⁽¹⁾ mukaisesti, ellei tässä direktiivissä säädetä toisin, erityisesti silloin, kun voidaan kohtuullisesti olettaa, että toinen valtio suorittaa tutkinnan tai antaa riittävän suojelun. Jäsenvaltioita ei pitäisi etenkin velvoittaa arvioimaan turvapaikkahakemuksen sisältöä silloin, kun ensimmäinen turvapaikkamaa on myöntänyt hakijalle pakolaisaseman tai muutoin riittävän suojelun ja hakija otetaan takaisin tähän maahan.
- (23) Jäsenvaltioille ei olisi myöskään asetettava velvoitetta arvioida turvapaikkahakemusta sisällöllisesti silloin, kun hakijan voidaan kohtuullisesti olettaa hakevan suojelua kolmannesta maasta, johon hänellä on kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettu yhteys. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tämän mukaisesti vain silloin, jos asianomainen hakija olisi turvassa kyseisessä kolmannessa maassa. Jotta vältetään hakijoiden edelleen liikkuminen, olisi laadittava yhteiset periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat katsoa tai määrittää kolmannen maan turvalliseksi.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi voitava lisäksi jättää tutkimatta osittain tai kokonaan turvapaikkahakemukset, joiden esittäjät saapuvat niiden alueelle sellaisesta Euroopassa sijaitsevasta kolmannesta maasta, joka noudattaa erityisen korkeita vaatimuksia ihmisoikeuksien ja pakolaisten suojelun alalla. Ottaen huomioon seuraukset, joita hakemuksen osittaisesta tutkinnasta tai tutkimatta jättämisestä voi koitua hakijalle, turvallisen kolmannen maan käsitettä olisi sovellettava vain sellaisissa tapauksissa, joihin liittyvien kolmansien maiden osalta neuvosto on vakuuttunut, että kyseinen kolmas maa täyttää tässä direktiivissä asetetut korkeat turvallisuusvaatimukset. Neuvoston olisi tehtävä asiaa koskevat päätökset Euroopan parlamenttia kuultuaan.
- (25) Tässä direktiivissä säädettyjen, molempia turvallisen kolmannen maan käsitteitä koskevien yhteisten perusteiden luonteesta seuraa, että käsitteiden soveltamiseen käytännössä vaikuttaa se, salliiko asianomainen kolmas maa turvapaikanhakijan saapua alueelleen.
- (26) Pakolaisaseman poistamisen osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pakolaisaseman saaneille ilmoitetaan asianmukaisesti heidän asemansa mahdollisesta uudelleen harkinnasta ja että heillä on tilaisuus esittää vastineensa ennen kuin viranomaiset voivat tehdä perustellun päätöksen heidän asemansa poistamisesta. Näistä takeista olisi kuitenkin voitava luopua, jos syyt pakolaisaseman lakkaamiseen eivät liity niiden edellytysten muutokseen, joiden perusteella asianomainen tunnustettiin pakolaiseksi.
- (27) Yhteisön oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti turvapaikkahakemuksia ja pakolaisaseman poistamista koskevien päätösten osalta on olemassa tehokas oikeussuojakeino tuomioistuimessa perustamissopimuksen 234 artiklan mukaisesti. Oikeussuojakeinon tehokkuuteen, myös olennaisten tosiseikkojen tutkimisen osalta, vaikuttaa kunkin jäsenvaltion hallinto- ja oikeusjärjestelmä kokonaisuudessaan.
- (28) Perustamissopimuksen 64 artiklan mukaan tällä direktiivillä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (29) Tämä direktiivi ei koske menettelyjä, joista säädetään niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio 18 päivänä helmikuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 343/2003⁽²⁾.
- (30) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti vähintään kahden vuoden välein.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on vähimmäisvaatimusten laatiminen pakolaisaseman myöntämisestä tai poistamisesta koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (32) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut 24 päivänä tammikuuta 2001 päivätyllä kirjeellä haluavansa osallistua tämän direktiivin antamiseen ja soveltamiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.⁽²⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

- (33) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut 14 päivänä helmikuuta 2001 päivätyllä kirjeellä haluavansa osallistua tämän direktiivin antamiseen ja soveltamiseen.
- (34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, eikä tämä direktiivi siten sido sitä eikä sitä sovelleta Tanskassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on esittää vähimmäisvaatimukset pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Geneven yleissopimuksella' Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;
- b) 'hakemuksella' tai 'turvapaikkahakemuksella' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tekemää hakemusta, joka voidaan katsoa pyynnöksi saada kansainvälistä suojelua jostakin jäsenvaltiosta Geneven yleissopimuksen perusteella. Kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia pidetään turvapaikkahakemuksina, ellei asianomainen henkilö nimenomaisesti pyydä muunlaista suojelua, jota on mahdollista hakea erikseen;
- c) 'hakijalla' tai 'turvapaikanhakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt turvapaikkahakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä;
- d) 'lainvoimaisella päätöksellä' päätöstä siitä, myönnetäänkö kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle pakolaisasema direktiivin 2004/83/EY nojalla ja johon ei enää sovelleta tämän direktiivin V luvussa säädettyä oi-

keussuojakeinoa riippumatta siitä, vaikuttaako tämä oikeussuojakeino siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua edellyttäen, ettei tämän direktiivin liitteestä III muuta johdu;

- e) 'määrittävällä viranomaisella' jäsenvaltion mitä tahansa lainkäyttöelimiin verrattavaa tai hallinnollista elintä, joka vastaa turvapaikkahakemusten tutkinnasta ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös, edellyttäen, ettei liitteestä I muuta johdu;
- f) 'pakolaisella' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa esitetyt edellytykset siten kuin niistä säädetään direktiivissä 2004/83/EY;
- g) 'pakolaisasemalla' sitä, että jäsenvaltio tunnustaa kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön pakolaiseksi;
- h) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' alle 18-vuotiaasta henkilöä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko lain tai vakiintuneen tavan mukaan vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hänellä ei tosiasiallisesti ole tällaista aikuista huolehtimassa hänestä; sillä tarkoitetaan myös alaikäistä, joka on jäänyt ilman huoltajaa jäsenvaltion alueelle tulonsa jälkeen;
- i) 'edustajalla' henkilöä, joka toimii ilman huoltajaa olevan alaikäisen laillisena edustajana toimivan järjestön puolesta tai joka toimii alaikäisten huolenpidosta ja hyvinvoinnista vastaavan kansallisen järjestön puolesta, tai mitä tahansa muuta edustajaa, joka on nimetty valvomaan tämän etuja;
- j) 'pakolaisaseman poistamisella' toimivaltaisen viranomaisen päätöstä peruuttaa tai lakkauttaa tietyn henkilön pakolaisasema tai jättää se uusimatta direktiivin 2004/83/EY mukaisesti;
- k) 'jäämällä jäsenvaltioon' jäämistä sen jäsenvaltion alueelle, myös rajalle tai kauttakulkualueelle, jossa turvapaikkahakemus on tehty tai jossa sitä tutkitaan.

3 artikla

Soveltamisala

- Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella, myös niiden rajoilla tai kauttakulkualueilla tehtyihin turvapaikkahakemuksiin ja pakolaisaseman poistamiseen.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta silloin, kun kyse on jäsenvaltioiden edustustoille esitetyistä diplomaattista tai alueellista turvapaikkaa koskevista pyynnöistä.

3. Mikäli jäsenvaltiot käyttävät menettelyä tai ottavat käyttöön menettelyn, jossa turvapaikkahakemukset tutkitaan sekä Geneven yleissopimukseen perustuvina hakemuksina että direktiivin 2004/83/EY 15 artiklassa määritellyissä olosuhteissa annettua muunlaista kansainvälistä suojelua koskevin hakemuksina, niiden on sovellettava tätä direktiiviä koko menettelyn ajan.

4. Jäsenvaltiot voivat lisäksi päättää, että ne soveltavat tätä direktiiviä menettelyissä, joilla ratkaistaan mitä tahansa kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset.

4 artikla

Vastuuviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kaikkia menettelyjä varten määrittävä viranomainen, joka on vastuussa hakemusten asianmukaisesta tutkinnasta tämän direktiivin, erityisesti 8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan, mukaisesti.

Turvapaikkahakemukset, jotka tehdään jossakin jäsenvaltiossa maahanmuuttotarkastuksia siellä suorittaville toisen jäsenvaltion viranomaisille, tutkitaan siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella hakemus tehdään asetuksen (EY) N:o 343/2003 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että jokin muu viranomainen on seuraavissa tapauksissa vastuussa:

- a) sellaisten tapausten käsittelystä, joissa harkitaan hakijan siirtämistä toiseen valtioon niitä perusteita ja menettelyjä koskevien sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittämistä, siihen asti kunnes siirto tehdään tai jos pyynnön vastaanottanut valtio on kieltäytynyt ottamasta hakijaa vastaan tai ottamasta hakijaa takaisin;
- b) hakemuksen ratkaisemisesta kansallista turvallisuutta koskevien säännösten perusteella edellyttäen, että ennen edellä mainitun päätöksen tekemistä määrittävää viranomaista kuullaan siitä, määritelläänkö hakija pakolaiseksi direktiivin 2004/83/EY nojalla;
- c) alustavan tutkinnan suorittamisesta 32 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisellä viranomaisella on oikeus tutustua hakijan edellistä hakemusta koskevaan asiakirjakansioon;
- d) tapausten käsittelystä noudatettaessa 35 artiklan 1 kohdassa säädettyjä menettelyjä;
- e) maahantulon epäamisestä noudatettaessa 35 artiklan 2–5 kohdassa säädettyä menettelyä, ellei kyseisissä kohdissa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu;

f) sen määrittelystä, pyrkiikö hakija tai onko hakija tullut jäsenvaltioon 36 artiklan mukaisesta turvallisesta kolmannesta maasta, ellei mainitussa artiklassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

3. Jos viranomainen nimetään 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyn viranomaisen henkilökunnalla on asianmukaiset tiedot ja taidot tai että se saa tarvittavan koulutuksen täyttääkseen velvoitteensa tätä direktiiviä soveltaessaan.

5 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä, edellyttäen että säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

PERUSPERIAATTEET JA TAKEET

6 artikla

Pääsy turvapaikkamenettelyyn

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että turvapaikkahakemukset on tehtävä henkilökohtaisesti ja/tai määrityssä paikassa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella oikeustoi-
mikepoisella aikuisella on oikeus tehdä omasta puolestaan turvapaikkahakemus.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija voi tehdä hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijasta riippuvainen aikuinen henkilö hyväksyy sen, että hakemus jätetään hänen puolestaan. Jos näin ei ole, hänellä on oltava mahdollisuus tehdä hakemus omasta puolestaan.

Hyväksymistä on tiedusteltava hakemusta jätettäessä tai viimeistään hakijasta riippuvaisen aikuisen henkilön turvapaikkahakemusta koskevassa henkilökohtaisessa puhutellussa.

4. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, milloin

a) alaikäinen voi tehdä hakemuksen omasta puolestaan;

b) edustajan on tehtävä ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemus 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

c) turvapaikkahakemuksen jättämisen katsotaan merkitsevän myös turvapaikkahakemuksen jättämistä alaikäisten naimattomien lasten puolesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaiset, joiden puoleen turvapaikkahakemuksen tekevä todennäköisesti kääntyy, pystyvät kertomaan kyseiselle henkilölle miten ja missä hän voi tehdä kyseisen hakemuksen ja/tai että hän voi edellyttää kyseisiä viranomaisia toimittamaan hakemuksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

7 artikla

Oikeus jäädä jäsenvaltioon hakemuksen tutkinnan ajaksi

1. Hakijoiden on annettava jäädä jäsenvaltioon yksinomaan turvapaikkamenettelyä varten, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä III luvussa säädettyjen ensimmäiseen päätökseen liittyvien menettelyjen mukaisesti. Tämä oikeus jäädä alueelle ei oikeuta oleskelulupaan.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vain silloin, kun myöhemmän hakemuksen tutkintaa ei jatketa 32 ja 34 artiklan mukaisesti tai kun ne luovuttavat kyseisen henkilön tapauksen mukaan joko toiseen jäsenvaltioon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä⁽¹⁾ johtuvien velvoitteiden tai muun syyn nojalla tai kolmanteen valtioon tai johonkin kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

8 artikla

Hakemusten tutkintaa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikkahakemuksia ei hylätä tai jätetä tutkimatta pelkästään siksi, ettei niitä ole tehty mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan 4 kohdan i alakohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen turvapaikkahakemuksista tekemät päätökset perustuvat hakemusten asianmukaiseen tutkintaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) hakemukset tutkitaan ja ratkaistaan yksilöllisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti;
- b) eri lähteistä, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR), hankitaan täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja turvapaikanhakijoiden alkuperämaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa vallitsevasta tilanteesta

⁽¹⁾ Ks. neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

ja että nämä tiedot ovat hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavan henkilöstön saatavilla;

c) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on tiedot turvapaikka- ja pakolaisoikeuden alalla sovellettavista keskeisistä periaatteista.

3. Jäljempänä V luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oltava oikeus määrittävän viranomaisen tai hakijan välityksellä tai muulla tavoin tutustua 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yleistietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöt hakemuksen tutkinnan kannalta olennaisten asiakirjojen kääntämisestä.

9 artikla

Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikkahakemuksia koskevat päätökset annetaan kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosi- ja oikeusseikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

Jäsenvaltioilla ei ole velvoitetta ilmoittaa pakolaisaseman myöntämättä jättämisen perusteluja päätöksessä, jolla hakijalle myönnetään asema, joka antaa kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaiset samat oikeudet ja etuudet kuin direktiivin 2004/83/EY mukainen pakolaisasema. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että pakolaisaseman myöntämättä jättämisen perustelut mainitaan hakijan asiakirjakansiossa ja että hakija voi pyynnöstä tutustua asiakirjakansioonsa.

Jäsenvaltioilla ei myöskään ole jonkin nimenomaisen päätöksen osalta velvoitetta antaa kirjallisesti tietoa muutoksen hakemisesta kielteiseen päätökseen, jos hakijalle on jo aiemmin annettu tämä tieto joko kirjallisesti tai hänen käytettävissään olevin sähköisin keinoin.

3. Jäsenvaltiot voivat 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja aina, kun hakemuksen perusteet ovat samat, tehdä yhden päätöksen, joka koskee kaikkia hakijasta riippuvaisia henkilöitä.

10 artikla

Turvapaikanhakijoille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla turvapaikanhakijoilla on seuraavat takeet:

- a) Turvapaikanhakijoille on ilmoitettava kielellä, jota heidän voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, noudatettavasta menettelystä sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan menettelyn aikana ja niistä mahdollisista seurauksista, joita heille koituu veloitteidensa noudattamatta jättämisestä ja kieltäytymisestään yhteistyöstä viranomaisten kanssa. Heille on annettava tietoa aikataulusta ja heidän käytettävissään olevista keinoista täyttää velvoite, joka koskee direktiivin 2004/83/EY 4 artiklassa mainittujen seikkojen toimittamista. Tämä tieto on annettava ajoissa, niin että hakijat voivat käyttää heille tässä direktiivissä taattuja oikeuksia ja noudattaa 11 artiklassa asetettuja velvollisuuksia.
- b) Turvapaikanhakijoiden käyttöön on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä välttämättömänä. Jäsenvaltioiden on pidettävä tulkin käyttöä välttämättömänä ainakin silloin, kun määrittävä viranomainen kutsuu hakijan 12 ja 13 artiklassa tarkoitettuun puhutteluun ja kun asianmukaista keskusteluyhteyttä ei voida varmistaa ilman sitä. Tässä ja muissa tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat hakijan paikalle, kustannukset maksetaan julkisista varoista.
- c) Turvapaikanhakijoita ei saa estää ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka toimivat tämän puolesta kyseisen jäsenvaltion alueella jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.
- d) Turvapaikanhakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän turvapaikkahakemuksestaan. Jos oikeudellinen tai muu neuvonantaja toimii hakijan oikeudellisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi hänelle turvapaikanhakijan sijasta.
- e) Turvapaikanhakijoille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota heidän voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan oikeudellista tai muuta neuvonantajaa ja jos maksutonta oikeusapua ei ole saatavilla. Turvapaikanhakijoille on annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla turvapaikanhakijoilla on V luvussa säädettyissä menettelyissä tämän artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja takeita vastaavat takeet.

11 artikla

Turvapaikanhakijoiden velvoitteet

1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa turvapaikanhakijat tekemään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin, kun se on hakemusten käsittelyn kannalta tarpeellista.

2. Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että

- a) turvapaikanhakijoiden on ilmoitauduttava toimivaltaisille viranomaisille tai tultava henkilökohtaisesti paikalle joko viipymättä tai määrättyinä ajankohtana;
- b) turvapaikanhakijoiden on luovutettava hallussaan olevat hakemuksen tutkinnan kannalta olennaiset asiakirjat, kuten passi;
- c) turvapaikanhakijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sen hetkinen asuinpaikkansa tai osoitteensa ja niiden mahdolliset muutokset mahdollisimman pian. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakijan on vastaanotettava mahdolliset tiedoksiannot viimeksi ilmoittamassaan asuinpaikassa tai osoitteessa;
- d) toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia hakijan ja hänen mukanaan olevat tavarat;
- e) toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa hakijasta valokuvia; ja
- f) toimivaltaiset viranomaiset voivat tallentaa hakijan suulliset lausunnot edellyttäen, että hänelle on ilmoitettu siitä ennakolta.

12 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Ennen kuin määrittävä viranomainen tekee turvapaikkahakemuksesta koskevan päätöksen, turvapaikanhakijalle on annettava tilaisuus hänen turvapaikkahakemuksestaan koskevaan henkilökohtaiseen puhutteluun, jonka suorittavalla virkamiehellä on kansallisen lain mukaan toimivalta suorittaa tällaisia puhuttelujä.

Jäsenvaltiot voivat myös antaa tilaisuuden henkilökohtaiseen puhutteluun jokaiselle 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle hakijasta riippuvaiselle aikuiselle henkilölle.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä vahvistaa tapaukset, joissa alaikäiselle on annettava mahdollisuus henkilökohtaiseen puhutteluun.

2. Henkilökohtaisesta puhuttelusta voidaan luopua, jos:
- määrittävä viranomais voi tehdä myönteisen päätöksen käytettävissä olevien todisteiden perusteella; tai
 - toimivaltaisella viranomaisella on jo ollut hakijan kanssa tapaaminen hakijan avustamiseksi hänen hakemuksensa täyttämässä ja direktiivin 2004/83/EY 4 artiklan 2 kohdan mukaisten hakemuksen kannalta olennaisten tietojen antamisessa; tai
 - määrittävä viranomais, tutkittuaan hakijan antamat tiedot, katsoo hakemuksen perusteettomaksi tapauksissa, joissa 23 artiklan 4 kohdan a, c, g, h ja j alakohdassa mainitut edellytykset täyttyvät.
3. Henkilökohtaisesta puhuttelusta voidaan luopua myös, jos se ei ole kohtuullisesti toteutettavissa erityisesti, kun toimivaltainen viranomais katsoo, että hakija ei kykene osallistumaan henkilökohtaiseen puhutteluun hänestä riippumattomien pysyvien syiden vuoksi. Epäselvissä tapauksissa jäsenvaltiot voivat pyytää asiasta lääkärin tai psykologin todistuksen.

Jos jäsenvaltio ei tämän kohdan nojalla tarjoa hakijalle tai joisain tapauksissa hakijasta riippuvaiselle henkilölle mahdollisuutta henkilökohtaiseen puhutteluun, hakijalle tai hakijasta riippuvaiselle henkilölle on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan antamaan mahdollisuus toimittaa lisätietoja.

4. Määrittävä viranomais voi tehdä turvapaikkahakemusta koskevan päätöksen, vaikka henkilökohtaisesta puhuttelusta olisi tämän artiklan nojalla luovuttu.
5. Henkilökohtaisen puhuttelun puuttuminen 2 kohdan b ja c alakohdan ja 3 kohdan nojalla ei saa vaikuttaa kielteisesti määrittävän viranomaisen päätökseen.
6. Jäsenvaltiot voivat 20 artiklan 1 kohdasta riippumatta ottaa turvapaikkahakemusta ratkaistessaan huomioon sen, että hakija ei saapunut henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hänellä oli pätevä syy olla saapumatta.

13 artikla

Henkilökohtaista puhuttelua koskevat vaatimukset

1. Henkilökohtaisessa puhuttelussa ei saa yleensä olla läsnä perheenjäseniä, ellei muiden perheenjäsenten läsnäolo ole määrittävän viranomaisen mukaan välttämätöntä asianmukaisen tutkinnan kannalta.

2. Henkilökohtainen puhuttelu on järjestettävä olosuhteissa, joissa voidaan taata asianmukainen luottamuksellisuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että henkilökohtaiset puhuttelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakijat voivat esittää hakemuksensa perusteet kattavasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on:

- varmistettava, että puhuttelun suorittaja on riittävän pätevä ottamaan huomioon hakemukseen liittyvät henkilökohtaiset tai yleiset olosuhteet, muun muassa hakijan kulttuuritaustan tai haavoittuvaisen aseman, siinä määrin kuin se on mahdollista; ja
- valittava tulkki, joka pystyy varmistamaan, että hakija ja puhuttelun suorittaja pystyvät keskustelemaan keskenään asianmukaisella tavalla. Keskustelun ei välttämättä tarvitse tapahtua turvapaikanhakijan ensisijaisesti valitsemalla kielellä, jos on jokin toinen kieli, jota hänen voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän ja jota hän osaa puhua.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien osapuolten läsnäoloa henkilökohtaisessa puhuttelussa.

5. Tätä artiklaa sovelletaan myös 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tapaamiseen.

14 artikla

Turvapaikkapuhuttelupöytäkirjan merkitys menettelyn kannalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisesta henkilökohtaisesta puhuttelusta tehdään kirjallinen pöytäkirja, johon sisältyvät ainakin hakijan esittämät, hakemuksen kannalta olennaiset tiedot direktiivin 2004/83/EY 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat saavat riittävän ajoissa tutustua turvapaikkapuhuttelupöytäkirjaan. Jos he voivat tutustua siihen vasta määrittävän viranomaisen tehtyä päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutustuminen on mahdollista riittävän pian muutoshakemuksen laatimiseksi ja jättämiseksi ajoissa.

3. Jäsenvaltiot voivat pyytää hakijaa hyväksymään turvapaikkapuhuttelupöytäkirjan sisällön.

Jos hakija kieltäytyy hyväksymästä pöytäkirjan sisältöä, kieltäytymisen syyt on kirjattava hänen asiakirjakansioonsa.

Se, että hakija kieltäytyy hyväksymästä pöytäkirjan sisältöä, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä hänen hakemustaan koskevaa päätöstä.

4. Tätä artiklaa sovelletaan myös 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittuun tapaamiseen.

15 artikla

Oikeus oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan

1. Jäsenvaltioiden on annettava turvapaikanhakijoille tosiasiallinen mahdollisuus neuvotella omalla kustannuksellaan turvapaikkahakemukseensa liittyvistä asioista kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyin tai luvan saaneen oikeudellisen tai muun neuvonantajan kanssa.

2. Jos määrittävä viranomainen tekee kielteisen päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydetessä maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään, että maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja myönnetään:

- a) ainoastaan V luvun mukaisiin menettelyihin tuomioistuimessa, mutta ei kansallisen lainsäädännön mukaisiin mahdollisiin myöhempiin muutoksenhakumenettelyihin tai uudelleentarkasteluihin, mukaan luettuna muutoksenhaun uusi käsittely mahdollisen myöhemmän muutoksenhaun tai uudelleentarkastelun johdosta; ja/tai
- b) ainoastaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai
- c) ainoastaan sellaisen oikeudellisen tai muun neuvonantajan toimesta, jotka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja/tai edustamaan turvapaikanhakijoita; ja/tai
- d) ainoastaan, jos on todennäköistä, että muutoksenhaku tai uudelleentarkastelu johtaa myönteiseen tulokseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että d alakohdan mukaisesti myönnettävää oikeusapua ja/tai oikeudellista edustamista ei rajoiteta mielivaltaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä oikeusapua ja oikeudellista edustamista koskevien pyyntöjen esittämistä ja käsittelyä varten.

5. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

- a) asettaa maksuttomalle oikeusavulle ja/tai oikeudelliselle edustamiselle raha- ja/tai aikarajoitukset, edellyttäen että tällaiset

rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja;

- b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

6. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta hoidettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten etuuksien myöntämisestä tehtiin hakijan toimittamien väriin tietojen perusteella.

16 artikla

Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan käytön soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä tai luvan saaneella oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa turvapaikanhakijaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joita V luvussa tarkoitettut viranomaiset todennäköisesti tutkivat, siltä osin kuin tiedot ovat hakemuksen tutkinnan kannalta olennaisia.

Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä silloin, kun tietojen tai lähteiden paljastaminen vaarantaisi kansallisen turvallisuuden, tiedot toimittaneiden järjestöjen tai henkilön tai henkilöiden turvallisuuden tai sen henkilön tai niiden henkilöiden turvallisuuden, jota tai joita tiedot koskevat, tai kun jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan turvapaikkahakemusten tutkintaan liittyvät tutkinnalliset seikat tai jäsenvaltioiden kansainväliset suhteet vaarantuisivat. Näissä tapauksissa kyseisten tietojen tai lähteiden on oltava V luvussa tarkoitettujen viranomaisten käytettävissä, ellei niihin tutustumista kielletä kansalliseen turvallisuuteen liittyvissä tapauksissa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa turvapaikanhakijaa, on pääsy suljetuille alueille kuten säilöönottoyksiköihin ja kauttakulkualueille, niin että hän voi neuvotella hakijan kanssa. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa oikeutta vierailta hakijoiden luona suljetuilla alueilla vain, jos rajoitus on kansallisen lainsäädännön perusteella objektiivisesti arvioituna tarpeen alueen turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai hallinnonin kannalta tai hakemuksen tutkinnan tehokkuuden varmistamiseksi edellyttäen, että tämä ei vakavasti rajoita tai estä oikeudellisen tai muun neuvonantajan pääsyä alueelle.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa määräyksiä oikeudellisten tai muiden neuvonantajien läsnäolosta kaikissa turvapaikkamenettelyyn liittyvissä puhutteluissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan tai 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija saa tuoda henkilökohtaiseen puhutteluun kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyin tai luvan saaneen oikeudellisen tai muun neuvonantajan.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka häntä edustaisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeudellinen tai muu neuvonantaja, ja että hakija vastaa esitettyihin kysymyksiin henkilökohtaisesti.

Oikeudellisen tai muun neuvonantajan poissaolo ei estä toimivaltaista viranomaista suorittamasta hakijan henkilökohtaista puhuttelua.

17 artikla

Ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen osalta sekä 12 ja 14 artiklan säännösten soveltamista rajoittamatta:

- a) mahdollisimman pian ryhdyttävä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että edustaja edustaa ja/tai avustaa ilman huoltajaa olevaa alaikäistä hakemuksen tutkintaan liittyvissä asioissa. Kyseinen edustaja voi olla myös turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun direktiivin 2003/9/EY⁽¹⁾ 19 artiklassa tarkoitettu edustaja;
- b) varmistettava, että edustajalle annetaan mahdollisuus kertoa ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle henkilökohtaisen puhuttelun merkityksestä ja mahdollisista seurauksista sekä tarvittaessa siitä, miten hän voi valmistautua henkilökohtaiseen puhutteluun. Jäsenvaltioiden on annettava edustajalle mahdollisuus olla läsnä kyseisessä puhuttelussa ja esittää kysymyksiä ja huomautuksia puhuttelun suorittajan määrittelemissä rajoissa.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka hänen edustajansa olisi läsnä.

2. Jäsenvaltiot voivat olla nimeämättä edustajaa, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen:

- a) saavuttaa todennäköisesti täysi-ikäisyyden ennen kuin ensimmäinen päätös tehdään; tai
- b) voi käyttää maksutta kansallisessa lainsäädännössä tunnustettua oikeudellista tai muuta neuvonantajaa, joka suorittaa edellä edustajalle osoitetut tehtävät; tai
- c) on naimisissa tai on ollut naimisissa.

3. Jäsenvaltiot voivat 1 päivänä joulukuuta 2005 voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti olla nimeämättä edustajaa, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen on vähintään 16-vuotias, paitsi jos hän on kykenemätön hoitamaan hakemustaan ilman edustajaa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) jos ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle järjestetään 12, 13 ja 14 artiklan mukaisesti turvapaikkahakemusta koskeva henkilökohtainen puhuttelu, kyseisen puhuttelun suorittaa henkilö, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista;
- b) määrittävän viranomaisen päätöksen ilman huoltajaa olevan alaikäisen turvapaikkahakemuksesta valmistelee virkamies, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista.

5. Jäsenvaltiot voivat käyttää lääketieteellisiä tutkimuksia määrittääkseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten iän turvapaikkahakemuksen tutkinnan yhteydessä.

Jos lääketieteellisiä tutkimuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle ilmoitetaan ennen hänen turvapaikkahakemuksensa tutkintaa kielellä, jota hänen voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, mahdollisuudesta määrittää hänen ikänsä lääketieteellisen tutkimuksen avulla. Tällöin on annettava tietoja tutkimusmenetelmästä ja lääketieteellisen tutkimuksen mahdollisista seurauksista turvapaikkahakemuksen tutkinnan kannalta ja sen seurauksista, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen kieltäytyy lääketieteellisestä tutkimuksesta;
- b) ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja/tai heidän edustajansa suostuvat lääketieteelliseen tutkimukseen asianomaisten alaikäisten iän määrittämiseksi; ja
- c) päätös ilman huoltajaa olevan alaikäisen turvapaikkahakemuksen hylkäämisestä ei perustu pelkästään siihen, että alaikäinen ei ole suostunut lääketieteellisen tutkimuksen suorittamiseen.

Se, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on kieltäytynyt lääketieteellisestä tutkimuksesta, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä turvapaikkahakemusta koskevaa päätöstä.

⁽¹⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18.

6. Jäsenvaltioiden on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu pannessaan täytäntöön tätä artiklaa.

18 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on turvapaikanhakija.

2. Jos turvapaikanhakija otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopea oikeudellinen tarkastelu on mahdollista.

19 artikla

Turvapaikkahakemuksen peruuttamiseen liittyvä menettely

1. Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään nimenomaisesta mahdollisuudesta peruuttaa turvapaikkahakemus, jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikanhakijan nimenomaisesti peruuttaessa hakemuksensa määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai hakemuksen hylkäämisestä.

2. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että määrittävä viranomainen voi päättää keskeyttää hakemuksen tutkinnan ratkaisematta sitä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen lisää hakijan asiakirjakansioon tätä koskevan ilmoituksen.

20 artikla

Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely

1. Kun on olemassa perusteltu syy katsoa, että turvapaikanhakija on implisiittisesti peruuttanut turvapaikkahakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai hakemuksen hylkäämisestä sillä perusteella, että hakija ei ole näyttänyt toteen oikeuttaan direktiivin 2004/83/EY mukaiseen pakolaisasemaan.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut turvapaikkahakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

a) hakija ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa direktiivin 2004/83/EY 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole saapunut 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hakija osoittaa kohtuullisen ajan kuluessa, että hän ei voinut vastata pyyntöihin tai saapua puhutteluun hänestä riippumattomista syistä;

b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöön-ottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoitetaan uudelleen toimivaltaiselle viranomaiselle sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen, paitsi jos pyyntöä käsitellään 32 ja 34 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää määräajasta, jonka päätyttyä hakijan tapausta ei voida enää ottaa uudelleen tutkittavaksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista henkilöä ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.

21 artikla

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun asema

1. Jäsenvaltiot antavat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle:

a) mahdollisuuden käydä turvapaikanhakijoiden luona, myös säilöönotettujen ja lentoaseman tai sataman kauttakulkualueella pidettävien hakijoiden luona;

b) oikeuden saada tietoja yksittäisistä turvapaikkahakemuksista, menettelyn etenemisestä ja tehdyistä päätöksistä edellyttäen, että turvapaikanhakija on antanut tähän suostumuksensa;

c) mahdollisuuden esittää näkemyksensä yksittäisistä turvapaikkahakemuksista toimivaltaisille viranomaisille missä tahansa menettelyn vaiheessa Geneven yleissopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös järjestöihin, jotka työskentelevät jäsenvaltion alueella YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

22 artikla

Tiedonkeruu yksittäisistä tapauksista

Yksittäisten tapausten tutkimiseksi jäsenvaltiot eivät saa:

- a) paljastaa suoraan sellaiselle osapuolelle tai sellaisille osapuolille, jonka tai joiden epäillään vainoavan turvapaikanhakijaa, yksittäiseen turvapaikkahakemukseen liittyviä tietoja tai sitä, että hakemus on tehty;
- b) hankkia tietoja vainomisesta epäilyltä osapuolelta tai epäilyiltä osapuolilta tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen hakija on jättänyt turvapaikkahakemuksen, ja joka vaarantaisi hakijan ja hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillisen koskemattomuuden tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapauden ja turvallisuuden.

III LUKU

ENSIMMÄISEEN PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

I JAKSO

23 artikla

Tutkimamenettely

1. Jäsenvaltiot käsittelevät turvapaikkahakemukset II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisessa tutkimamenettelyssä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että menettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun päätöstä ei voida tehdä kuuden kuukauden kuluessa, asianomaiselle turvapaikanhakijalle on joko

- a) tiedotettava käsittelyn viivästyisestä; tai
 - b) annettava pyynnöstä tiedoksi ajankohta, jona hänen hakemustaan koskeva päätös on odotettavissa. Ennakkotieto ei kuitenkaan velvoita jäsenvaltiota tekemään asianomaista hakijaa koskevaa päätöstä mainittuun ajankohtaan mennessä.
3. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle tai nopeuttaa mitä tahansa tutkintaa II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti mukaan lukien tapaukset, joissa hakemus on todennäköisesti perusteltu tai kun hakijalla on erityistarpeita.
 4. Lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukainen tutkimamenettely asetetaan etusijalle tai sitä nopeutetaan, jos:

- a) hakija on hakemusta tehdessään ja asiaa esittäessään tuonut esiin vain seikkoja, joilla ei ole lainkaan tai on hyvin vähän merkitystä sen selvittämiseksi, täyttääkö hän pakolaiseksi tunnustamisen edellytykset direktiivin 2004/83/EY nojalla; tai
- b) hakijaa ei selvästikään voida määritellä pakolaiseksi tai hakijalla ei ole edellytyksiä pakolaisaseman saamiseksi jäsenvaltiossa direktiivin 2004/83/EY nojalla; tai
- c) turvapaikkahakemus katsotaan perusteettomaksi,
 - i) koska hakija tulee 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettua turvallisesta alkuperämaasta, tai
 - ii) koska jokin muu maa kuin EU:n jäsenvaltio katsotaan hakijan kannalta turvallisesti kolmanneksi maaksi, sanottuun kuitenkin rajoittamatta 28 artiklan 1 kohdan soveltamista; tai
- d) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä tietoja tai asiakirjoja tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja tai esittämättä hänen henkilöllisyyttään ja/tai kansalaisuuttaan koskevia asiakirjoja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa päätökseen kielteisesti; tai
- e) hakija on jättänyt toisen turvapaikkahakemuksen antaen eri henkilötiedot; tai
- f) hakija ei ole esittänyt tietoja, joiden perusteella hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa voitaisiin selvittää riittävästi, tai hakijan voidaan olettaa vilpillisessä tarkoituksessa tuhonneen tai kadottaneen henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä; tai
- g) hakija on esittänyt epä johdonmukaisia, ristiriitaisia, epätoiminnaisia tai riittämättömiä tietoja, jotka selvästi osoittavat hakijan väitteen häneen kohdistuneesta direktiivissä 2004/83/EY tarkoitettua vainosta epäuskottavaksi; tai
- h) hakija on esittänyt myöhemmän hakemuksen, josta ei ilmene hänen erityistilanteestaan tai hänen alkuperämaansa tilanteesta mitään uusia ja olennaisia tosiseikkoja; tai
- i) hakija on jättänyt ilman perustelua syytä hakemuksensa tekemättä aikaisemmin, vaikka hänellä olisi ollut siihen tilaisuus; tai

- j) hakija tekee hakemuksen vain viivyttääkseen tai estääkseen jo tehdyn tai välittömästi odotettavissa olevan päätöksen täytäntöönpanoa, mikä merkitsisi hänen poistamistaan maasta; tai
- k) hakija on ilman pätevää syytä jättänyt täyttämättä direktiivin 2004/83/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai tämän direktiivin 11 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa ja 20 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvollisuudet; tai
- l) hakija on tullut jäsenvaltion alueelle tai jatkanut siellä oleskeluaan laittomasti ja on ilman hyvää syytä jättänyt ilmoittautumatta viranomaisille ja/tai tekemättä turvapaikkahakemusta mahdollisimman pian maahantulonsa liittyvät olosuhteet huomioon ottaen; tai
- m) hakija on vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä poistettu maasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta ja järjestystä koskevista vakavista syistä; tai
- n) hakija kieltäytyy noudattamasta velvoitetta suostua sormenjälkien ottamiseen asiaa koskevan yhteisön ja/tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti; tai
- o) hakemuksen on tehnyt naimaton alaikäinen, johon sovelletaan 6 artiklan 4 kohdan c alakohtaa sen jälkeen, kun vanhempien tai alaikäisestä vastuussa olevan vanhemman hakemus on hylätty, eikä hakijan omassa tai hänen alkuperämaansa tilanteessa ole ilmennyt mitään uusia olennaisia toiseikkoja.

24 artikla

Erityismenettelyt

1. Jäsenvaltiot voivat säätää seuraavista erityismenettelyistä, jotka poikkeavat II luvun peruseriaatteista ja takeista:
- a) alustava tutkinta IV jaksossa esitetyissä puitteissa ratkaistavien tapausten käsittelemiseksi;
- b) menettelyt V jaksossa esitetyissä puitteissa ratkaistavien tapausten käsittelemiseksi.
2. Jäsenvaltiot voivat myös säätää VI jaksoa koskevasta poikkeuksesta.

II JAKSO

25 artikla

Hakemukset, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset

1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei tutkita ase- tuksen (EY) N:o 343/2003 mukaisesti, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko turvapaikanhakija määrittellä pakolaiseksi direktiivin 2004/83/EY mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa turvapaikkahakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan perusteella, jos:

- a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt pakolaisaseman;
- b) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 26 artiklan mukaisesti hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi;
- c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 27 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi;
- d) hakija saa jäädä asianomaiseen jäsenvaltioon muulla perusteella, minkä johdosta hänelle on myönnetty oikeus pakolaisaseman mukaisia oikeuksia ja etuuksia vastaavaan asemaan direktiivin 2004/83/EY nojalla;
- e) hakija saa jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle muilla perusteilla, mikä suojaa häntä palauttamiselta siihen saakka, kunnes d alakohdan mukaista aseman määrittelyä koskevassa menettelyssä on annettu päätös;
- f) hakija on tehnyt samanlaisen hakemuksen saatuaan lainvoimaisen päätöksen;
- g) turvapaikanhakijasta riippuvainen henkilö tekee hakemuksen sen jälkeen, kun hän on 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksynyt sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan tehtyä hakemusta, eikä riippuvaisen henkilön tilanteeseen liity mitään seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

26 artikla

Ensimmäisen turvapaikkamaan käsite

Tietty valtio voidaan katsoa tietyn turvapaikanhakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi, jos:

- a) hänet on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa, tai

- b) hän kuuluu tässä valtiossa muuten riittävän suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luettuna,

edellyttäen että hänet otetaan takaisin tähän valtioon.

Soveltaessaan ensimmäisen turvapaikkamaan käsitettä turvapaikanhakijan omaan tilanteeseen jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon 27 artiklan 1 kohdan.

27 artikla

Turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä vain, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että turvapaikanhakijaa kohdellaan asianomaisessa kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi;
- b) noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta;
- c) noudatetaan kieltoa, jonka mukaan hakijaa ei saa poistaa maasta kansainvälisen oikeuden vastaisesti, jonka mukaisesti taataan oikeus suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ja
- d) on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.

2. Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisessa on noudatettava kansallista lainsäädäntöä, johon kuuluu:

- a) säännöksiä, joiden mukaan turvapaikanhakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hänen olisi aiheellista matkustaa tähän maahan;
- b) säännöksiä menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi yksittäisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvallisiksi.
- c) kansainvälisen oikeuden mukaisia säännöksiä, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa

turvallinen tietyn hakijan kannalta ja joiden nojalla hakija voi vähintään kiistää turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että hän joutuisi kidutuksen taikka julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kohteeksi.

3. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen, jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

4. Jos kolmas maa ei salli kyseisen turvapaikanhakijan saapua alueelleen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee tutkintamenettelyyn II luvun perusperiaatteiden ja takeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.

III JAKSO

28 artikla

Perusteettomat hakemukset

1. Jäsenvaltiot voivat katsoa turvapaikkahakemuksen perusteettomaksi vain, jos määrittävä viranomainen on todennut, että hakijalla ei ole edellytyksiä pakolaisaseman saamiseksi direktiivin 2004/83/EY nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 ja 20 artiklan soveltamista.

2. Edellä olevan 23 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja perusteettomia turvapaikkahakemuksia koskeissa tapauksissa, joihin pätee jokin 23 artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja c–o alakohdassa mainituista olosuhteista, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön perusteella katsoa hakemuksen ilmeisen perusteettomaksi.

29 artikla

Yhteinen vähimmäisluettelo turvallisiksi alkuperämaiksi määritetyistä kolmansista maista

1. Neuvosto, joka tekee ratkaisunsa määränemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan, hyväksyy yhteisen vähimmäisluettelon kolmansista maista, joiden jäsenvaltiot katsovat olevan turvallisia alkuperämaita liitteen II mukaisesti.

2. Neuvosto voi liitteen II mukaisesti määränemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan muuttaa yhteistä vähimmäisluetteloa lisäämällä siihen tai poistamalla siitä kolmansia maita. Komissio tutkii kaikki neuvoston tai jäsenvaltioiden sille esittämät pyynnöt ehdotuksen tekemiseksi yhteisen vähimmäisluettelon muuttamisesta.

3. Ehdotusta 1 tai 2 kohdan nojalla tehdessään komissio käyttää jäsenvaltioilta saamia tietoja, omia tietojaan ja tarvittaessa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta keskeisiltä alan kansainvälisiltä järjestöiltä saamia tietoja.

4. Kun neuvosto pyytää komissiota tekemään ehdotuksen jonkun kolmannen maan poistamiseksi yhteisestä vähimmäisluettelosta, jäsenvaltioita koskevan 31 artiklan 2 kohdan mukaisen veloitteen voimassaolo keskeytetään tämän kolmannen maan osalta seuraavana päivänä siitä, kun neuvosto on tehnyt päätöksen, jolla pyydetään tällaisen ehdotuksen tekemistä.

5. Kun jäsenvaltio pyytää komissiota tekemään neuvostolle ehdotuksen kolmannen maan poistamisesta yhteisestä vähimmäisluettelosta, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava neuvostolle kirjallisesti komissiolle tekemästään pyynnöstä. Edellä 31 artiklan 2 kohdan mukaisen veloitteen voimassaolo asianomaisen jäsenvaltion osalta keskeytetään kyseisen kolmannen maan suhteen sitä päivää seuraavana päivänä, jona neuvostolle on ilmoitettu kyseisestä pyynnöstä.

6. Euroopan parlamentille ilmoitetaan 4 ja 5 kohdan mukaisista veloitteen voimassaolon keskeyttämisistä.

7. Edellä olevan 4 ja 5 kohdan mukaiset veloitteen voimassaolon keskeyttämiset päättyvät kolmen kuukauden kuluttua, ellei komissio tee ennen tämän määräajan päättymistä ehdotusta kolmannen maan poistamisesta yhteisestä vähimmäisluettelosta. Keskeyttämiset päättyvät joka tapauksessa silloin, kun neuvosto hylkää komission ehdotuksen kolmannen maan poistamisesta luettelosta.

8. Komissio tiedottaa neuvoston pyynnöstä Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, onko yhteisessä vähimmäisluettelossa mainitun maan tilanne edelleen liitteen II mukainen. Esittäessään selvityksensä komissio voi antaa aiheelliseksi katsomiin suosituksia tai ehdotuksia.

30 artikla

Kolmansien maiden kansallinen määrittäminen turvalliseksi alkuperämaiksi

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi liitteen II mukaisesti turvapaikkahakemusten tutkintaa varten määrittää kansallisesti turvalliseksi muun kuin yhteisessä alkuperämaiden vähimmäisluettelossa ole-

van kolmannen maan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan soveltamista. Tämä voi koskea myös maan tietyn alueen määrittämistä turvalliseksi, jos liitteen II vaatimukset täyttyvät tämän alueen osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jatkaa 1 päivänä joulukuuta 2005 voimassa olevan lainsäädännön soveltamista, jonka mukaan muita kuin yhteisessä vähimmäisluettelossa olevia kolmansia maita voidaan määrittää jäsenvaltiossa turvapaikkahakemusten tutkintaa varten turvalliseksi alkuperämaiksi, jos jäsenvaltiot katsovat osoitetuksi, että henkilöt eivät asianomaisissa kolmansissa maissa yleensä joudu:

a) vainon kohteeksi sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2004/83/EY 9 artiklassa; eivätkä

b) kidutuksen tai epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kohteeksi.

3. Jäsenvaltiot voivat myös jatkaa 1 päivänä joulukuuta 2005 voimassa olevan lainsäädännön soveltamista, jonka mukaan jonkin maan tietty alue voidaan määrittää turvalliseksi taikka jokin maa tai maan tietty alue voidaan määrittää turvalliseksi tämän maan tietylle väestöryhmälle, jos 2 kohdassa tarkoitettavat vaatimukset täyttyvät asianomaisen alueen tai ryhmän osalta.

4. Kun jäsenvaltiot arvioivat 2 ja 3 kohdan mukaisesti, onko maa turvallinen alkuperämaa, niiden on otettava huomioon asianomaisen kolmannen maan oikeudellinen tilanne, lainsäädännön soveltaminen ja yleinen poliittinen tilanne.

5. Tämän artiklan mukaisen arvioinnin siitä, onko maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

6. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi maat, jotka ne määrittävät turvalliseksi alkuperämaiksi tämän artiklan mukaisesti.

31 artikla

Turvallisen alkuperämaan käsite

1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi joko 29 tai 30 artiklan säännösten mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietylle turvapaikanhakijalle ainoastaan, jos:

a) hakija on tämän maan kansalainen, tai

b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa,

ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen nimenomaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta hänet voitaisiin määritellä pakolaiseksi direktiivin 2004/83/EY mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan mukaisesti katsottava turvapaikkahakemus perusteettomaksi, jos kolmas maa on määritetty turvalliseksi 29 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.

IV JAKSO

32 artikla

Myöhemmät hakemukset

1. Jos jäsenvaltiossa turvapaikkaa hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio voi tutkia nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineiston edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä.

2. Jäsenvaltiot voivat lisäksi soveltaa 3 kohdassa tarkoitettua erityismenettelyä, kun henkilö tekee turvapaikkaa koskevan myöhemmän hakemuksen:

a) sen jälkeen kun aiempi hakemus on peruutettu tai siitä on luovuttu 19 tai 20 artiklan mukaisesti;

b) sen jälkeen kun aiemmasta hakemuksesta on annettu päätös. Jäsenvaltiot voivat myös päättää soveltaa tätä menettelyä vasta sen jälkeen, kun lainvoimainen päätös on annettu.

3. Turvapaikkaa koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko aiemman hakemuksen peruuttamisen jälkeen tai kyseisestä hakemuksesta annetun tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua päätöksen jälkeen ilmennyt tai hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen toteamiseen, voidaanko henkilö määritellä pakolaiseksi direktiivin 2004/83/EY nojalla.

4. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua alustavassa tutkinnassa ilmenee tai hakija esittää uusia seikkoja tai perus-

teita, jotka lisäävät merkittävästi hakijan edellytyksiä saada pakolaisasema direktiivin 2004/83/EY nojalla, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti jatkaa myöhemmän hakemuksen tutkintaa, jos muita syitä menettelyn uudelleen aloittamiseen ilmenee.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää jatkaa hakemuksen tutkintaa vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, erityisesti käyttämällä oikeuttaan tehokkaaseen oikeussuojakeinoon 39 artiklan nojalla.

7. Tässä artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa myös sellaisen hakijasta riippuvaisen henkilön osalta, joka tekee hakemuksen hyväksytyään aiemmin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan tehtyä hakemusta. Tässä tapauksessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua alustavassa tutkinnassa selvitetään, onko olemassa hakijasta riippuvaisen henkilön tilanteeseen liittyviä seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

33 artikla

Saapumatta jääminen

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai hyväksyä 32 artiklassa tarkoitettua menettelyn sellaisen turvapaikkahakemuksen osalta, jonka tekee myöhempänä ajankohtana hakija, joka joko tarkoituksellisesti tai suurta huolimattomuutta osoittaen on jättänyt menemättä vastaanottokeskukseen tai saapumatta toimivaltaisen viranomaisen luo tiettyä ajankohtana.

34 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikanhakijoille, joiden hakemusta tutkitaan alustavasti 32 artiklan mukaisesti, myönnetään 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt takeet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 32 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todisteet, jotka muodostavat perusteen uudelle menettelylle;

b) vaatia hakijaa esittämään uudet tiedot tietyn määräajan kuluessa siitä, kun hän on itse ne saanut;

- c) sallia alustavan tutkinnan suorittaminen pelkästään kirjallisen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista puhuttelua.

Nämä vaatimukset eivät saa estää turvapaikanhakijan pääsyä uuteen menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai rajoittaa sitä vakavasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) hakijalle ilmoitetaan asianmukaisella tavalla alustavan tutkinnan tuloksesta ja siinä tapauksessa, että hakemuksen tutkintaa ei jatketa, päätöksen perusteluista ja mahdollisuuksista hakea siihen muutosta tai sen uudelleentarkastelua;
- b) jos voidaan soveltaa jompaakumpaa 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tilanteista, määrittävä viranomaisena jatkaa myöhemmän hakemuksen tutkimista II luvun säännösten mukaisesti mahdollisimman pian.

V JAKSO

35 artikla

Rajamenettelyt

1. Jäsenvaltiot voivat säätää II luvussa esitettyjen peruseräaatteiden ja takeiden mukaisesti menettelyistä, joita noudattaen jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueilla tehdyt hakemukset voidaan myös ratkaista kyseisissä paikoissa.

2. Ellei 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ole olemassa ja ellei tässä artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltiot voivat kuitenkin 1 päivänä joulukuuta 2005 voimassa olevien lakien tai asetusten mukaisesti pitää voimassa II luvussa esitettyistä peruseräaatteista ja takeista poikkeavia menettelyjä voidakseen tehdä päätöksen rajalla tai kauttakulkualueilla niiden turvapaikanhakijoiden maahanpääsystä, jotka ovat saapuneet näihin paikkoihin ja tehneet siellä turvapaikkahakemuksen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä on erityisesti varmistettava asianomaisten henkilöiden osalta, että:

- a) heidän annetaan jäädä jäsenvaltion rajalle tai kauttakulkualueelle, tämän kuitenkin vaikuttamatta 7 artiklan soveltamiseen; ja
- b) heille ilmoitetaan välittömästi heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- c) heidän käytettävissään on tarvittaessa tulkki 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti; ja

d) ennen kuin toimivaltainen viranomaisena tekee tällaisissa menettelyissä päätöksen, heitä puhuttelevat turvapaikkahakemuksen osalta henkilöt, joilla on asianmukaiset tiedot turvapaikka- ja pakolaisoikeudessa sovellettavista keskeisistä periaatteista 12, 13 ja 14 artiklan mukaisesti; ja

e) he voivat käyttää kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksyttyä tai luvan saanutta oikeudellista tai muuta neuvonantajaa 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja

f) jos kyseessä on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, hänelle nimetään edustaja 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, paitsi jos sovelletaan 17 artiklan 2 tai 3 kohtaa.

Jos toimivaltainen viranomaisena epäilee henkilöltä maahanpääsyn, toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on lisäksi esitettävä tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joiden perusteella henkilön turvapaikkahakemuksen katsotaan olevan perusteeton tai siltä katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä päätökset tehdään kohtuullisessa ajassa. Jos päätöstä ei ole tehty neljän viikon kuluessa, turvapaikanhakijan on annettava tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle, niin että hänen hakemuksensa voidaan käsitellä tämän direktiivin muiden säännösten mukaisesti.

5. Jos maahan saapuu erityisellä tavalla tai suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka tekevät turvapaikkahakemukset rajalla tai kauttakulkualueella, minkä vuoksi 1 kohdan säännöksiä tai 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua erityismenettelyä on mahdotonta soveltaa kyseisissä paikoissa, näitä menettelyjä voidaan soveltaa myös silloin ja niin kauan kuin nämä kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt majoitetaan tavanomaiseen tapaan rajan tai kauttakulkualueen läheisyydessä sijaitseviin tiloihin.

VI JAKSO

36 artikla

Eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että turvapaikkahakemusta ja hakijan turvallisuutta hänen nimenomaisessa tilanteessaan ei tutkita tai ei tutkita kokonaan II luvun mukaisesti, jos toimivaltainen viranomaisena on tosiseikkojen perusteella todennut, että turvapaikanhakija laittomasti pyrkii tulemaan tai on tullut kyseisen jäsenvaltion alueelle turvallisesta kolmannesta maasta 2 kohdan mukaisesti.

2. Kolmatta maata voidaan pitää turvallisena kolmantena maana 1 kohdan soveltamiseksi ainoastaan, jos:

- a) se on ratifioinut Geneven yleissopimuksen maantieteellisittä rajoituksitta ja noudattaa sen määräyksiä;

b) se noudattaa lakisääteistä turvapaikkamenettelyä;

IV LUKU

c) se on ratifioinut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä, tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina; ja

MENETTELYT PAKOLAISASEMAN POISTAMISEKSI

37 artikla

Pakolaisaseman poistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinta tietyn henkilön pakolaisaseman poistamiseksi voidaan aloittaa, kun ilmenee uusia seikkoja tai perusteita, joiden nojalla hänen pakolaisasemansa oikeellisuutta on syytä harkita uudelleen.

d) neuvosto on määrittänyt sen turvalliseksi kolmanneksi maaksi 3 kohdan mukaisesti.

38 artikla

Menettelysäännöt

3. Neuvosto hyväksyy määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisen luettelon kolmansista maista, jotka katsotaan turvallisiksi kolmansiksi maiksi 1 kohdan soveltamiseksi, tai muuttaa tällaista luetteloa.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimivaltainen viranomainen harkitsee kolmannen valtion kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön pakolaisaseman poistamista direktiivin 2004/83/EY 14 artiklan mukaisesti, asianomaisella henkilöllä on seuraavat takeet:

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä 1 kohdan säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista menettelyistä ja näiden säännösten perusteella tehtyjen päätösten seurauksista Geneven yleissopimuksen mukaisen palauttamiskiellon periaatteen mukaisesti sekä tämän artiklan soveltamista koskevista poikkeuksista humanitaarisista tai poliittisista syistä tai kansainvälisestä julkisoikeudesta johtuvista syistä.

a) hänelle ilmoitetaan kirjallisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen harkitsee uudelleen hänen pakolaisasemaa koskevia edellytyksiään, sekä syyt tähän uudelleenharkintaan; ja

5. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen asianomaisten jäsenvaltioiden on:

b) hänelle annetaan mahdollisuus esittää 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 12, 13 ja 14 artiklan mukaisessa henkilökohtaisessa puhuttelussa tai kirjallisessa lausunnossa perusteet siihen, miksi hänen pakolaisasemaansa ei olisi syytä poistaa.

a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja

Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen menettelyn yhteydessä:

b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

c) toimivaltainen viranomainen voi hankkia eri lähteistä, kuten tarvittaessa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, tarkkaa ja ajantasaista tietoa yleisestä tilanteesta asianomaisten henkilöiden alkuperämaissa; ja että

6. Jos turvallinen kolmas maa ei ota takaisin turvapaikanhakijaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee tutkintamenettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.

d) kun kerätään tietoja yksittäisestä tapauksesta pakolaisaseman uudelleenharkintaa varten, niitä ei hankita vainoavalta osapuolelta tai vainoavilta osapuolilta tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen henkilö on pakolainen, jonka asemaa harkitaan uudelleen, eikä myöskään tavalla, jolla vaarannettaisiin asianomaisen henkilön ja hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillinen koskemattomuus tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapaus ja turvallisuus.

7. Jäsenvaltiot, jotka ovat määrittäneet kolmansia maita turvallisiksi maiksi 1 päivänä joulukuuta 2005 voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja 2 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettujen vaatimusten perusteella, voivat soveltaa 1 kohtaa näihin kolmansiin maihin, kunnes neuvosto on hyväksynyt 3 kohdan mukaisen yhteisen luettelon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen päätös poistaa tietyn henkilön pakolaisasema annetaan kirjallisena. Päätöksessä on ilmoitettava sen perusteina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, ja asianomaiselle on annettava kirjallisesti tieto siitä, miten päätökseen voi hakea muutosta.

3. Heti kun toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen poistaa tietyn henkilön pakolaisasema, myös 15 artiklan 2 kohtaa, 16 artiklan 1 kohtaa ja 21 artiklaa voidaan soveltaa.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää, että pakolaisasema lakkaa lain perusteella olemasta voimassa, jos on kyse direktiivin 2004/83/EY 11 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan mukaisesta lakkaamisesta tai jos pakolainen on yksiselitteisesti luopunut pakolaiseksi tunnustamisesta.

V LUKU

MUUTOKSENHAKUMENETTELYT

39 artikla

Oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvapaikanhakijoilla on oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon tuomioistuimessa hakeakseen muutosta:

a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä turvapaikkahakemusta, mukaan lukien:

i) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisesta 25 artiklan 2 kohdan perusteella,

ii) jäsenvaltion rajalla tai sen kauttakulkualueilla 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty päätös,

iii) päätös jättää hakemus tutkimatta 36 artiklan nojalla;

b) kieltävään päätökseen hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 19 ja 20 artiklan nojalla;

c) päätökseen olla jatkamatta 32 ja 34 artiklan mukaisen myöhemmän hakemuksen tutkintaa;

d) päätökseen maahanpääsyn epäämisestä 35 artiklan 2 kohdassa säädettyissä menettelyissä;

e) päätökseen pakolaisaseman poistamisesta 38 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä määräajoista ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava hänen käytössään oikeuttaan tehokkaaseen oikeussuojakeinoon 1 kohdan nojalla.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti säädettävä säännöistä, jotka koskevat:

a) kysymystä siitä, vaikuttaako 1 kohdan mukainen oikeussuojakeino siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua; ja

b) mahdollisuutta oikeudelliseen keinoon tai suojaaviin toimenpiteisiin, jos hakija ei 1 kohdan mukaisen oikeussuojakeinon perusteella voi jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua. Jäsenvaltiot voivat myös säätää viran puolesta myönnettävästä oikeussuojakeinosta; ja

c) perusteita, joilla 25 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen päätökseen voidaan hakea muutosta 27 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan nojalla sovellettujen menettelyjen mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää määräajasta, jonka kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on tutkittava määrittävän viranomaisen päätös.

5. Jos hakijalle on myönnetty asema, joka tarjoaa kansallisen ja yhteisön lainsäädännön nojalla samat oikeudet ja edut kuin direktiivin 2004/83/EY mukainen pakolaisasema, hakijalla voidaan katsoa olevan käytössään tehokas oikeussuojakeino, jos tuomioistuin päättää, että 1 kohdan mukaista oikeussuojakeinoa ei voida käyttää tai että se ei todennäköisesti olisi tuloksellinen, koska hakijan edun kannalta ei ole tarpeellista jatkaa menettelyä.

6. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä säätää myös edellytyksistä, joiden perusteella voidaan olettaa, että hakija on peruuttanut 1 kohdan mukaisen oikeussuojakeinonsa implisiittisesti tai luopunut siitä, sekä tällöin noudatettavista menettelysäännöistä.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

40 artikla

Viranomaisten valitusmahdollisuus

Tämä direktiivi ei vaikuta viranomaisten mahdollisuuteen valittaa hallinnollisista ja/tai oikeudellisista päätöksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

41 artikla

Salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä täytäntöön panevia viranomaisia koskee heidän työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

42 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot. Kertomuksen esitettyään komissio laatii vähintään kahden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa.

43 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2007. 15 artiklan osalta jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2008. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

44 artikla

Siirtymäkausi

Jäsenvaltioiden on sovellettava 43 artiklassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivän joulukuuta 2007 jälkeen jätettyihin turvapaikkahakemuksiin ja 1 päivän joulukuuta 2007 jälkeen aloitettuihin pakolaisaseman poistamista koskeviin menettelyihin.

45 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

46 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ashton of UPHOLLAND

LIITE I

"Määrittävän viranomaisen" määritelmä

Irlanti voi, mikäli (muutetun) Refugee Act 1996:n 17 pykälän 1 momentin säännöksiä sovelletaan edelleen, tätä direktiiviä soveltaessaan katsoa, että:

- "määrittävä viranomainen", josta säädetään tämän direktiivin 2 artiklan e alakohdassa, tarkoittaa Office of the Refugee Applications Commissioner -viranomaista tutkittaessa sitä, olisiko hakija määriteltävä pakolaiseksi, ja millaisissa tapauksissa häntä ei olisi määriteltävä pakolaiseksi; ja
- "ensimmäisiin päätöksiin", joista säädetään tämän direktiivin 2 artiklan e alakohdassa, kuuluvat Refugee Applications Commissioner -viranomaisen antamat suositukset siitä, olisiko hakija määriteltävä pakolaiseksi, ja millaisissa tapauksissa häntä ei olisi määriteltävä pakolaiseksi.

Irlanti ilmoittaa komissiolle (muutetun) Refugee Act 1996:n 17 pykälän 1 momentin säännöksiin tehtävistä muutoksista.

LIITE II

Turvallisten alkuperämaiden määrittäminen 29 artiklan ja 30 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi

Tiettyä maata voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos oikeudellisen tilanteen, demokraattisen järjestelmän puitteissa tapahtuvan lainsäädännön soveltamisen ja yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että maassa ei yleisesti eikä jatkuvasti esiinny vainoa sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2004/83/EY 9 artiklassa eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

Arvioitaessa maan turvallisuutta on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin annetaan suojelua vainolta ja huonolta kohtelulta, seuraavien seikkojen perusteella:

- a) maan asiaa koskeva lainsäädäntö ja sen soveltamistapa;
- b) ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja/tai kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa ja/tai kidutuksen vastaisessa yleissopimuksessa määrättyjen oikeuksien ja vapauksien noudattaminen, erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei voida poiketa;
- c) Geneven yleissopimuksen mukaisen palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;
- d) tehokas oikeussuojajärjestelmä niiden henkilöiden suojaamiseksi, joiden kyseisiä oikeuksia ja vapauksia on loukattu.

LIITE III

"Hakijan" ja "turvapaikanhakijan" määritelmä

Tämän direktiivin säännöksiä soveltaessaan Espanja, edellyttäen että 26 päivänä marraskuuta 1992 säädetyn lain "Ley 30/1992 de Régimen jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común" ja 13 päivänä heinäkuuta 1998 säädetyn lain "Ley 29/1998 reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa" säännöksiä edelleen sovelletaan, voi katsoa, että direktiivin 2 artiklan c kohdassa olevaan "hakijan" tai "turvapaikanhakijan" määritelmään sisältyy V luvun soveltamiseksi edellä mainituissa laeissa tarkoitettu "recurrente".

"Recurrentella" on oikeus samoihin tässä direktiivissä säädettyihin takeisiin kuin "hakijalla" ja "turvapaikanhakijalla" silloin, kun hän käyttää oikeuttaan V luvun mukaiseen tehokkaaseen oikeussuojakeinoon.

Espanja antaa komissiolle tiedoksi edellä mainittuihin lakeihin tehtävät asiaa koskevat muutokset.
